

Skutková podstata zločinu podľa § 382 tr. z. v prípade podpaľačstva príjde podľa § 422, odst. 2 tr. z. v úvahu len vtedy, keď sa dopustí pachateľ trestného činu tým, že ničí, alebo poškodzuje svoj vlastný poistený majetok, a i to len v takom prípade, keď vlasťnosť a poloha podpáleného objektu je taká, že jej podpálenie nespôsobilo nebezpečenstvo ani osobe ani majetku iného.

Kládla-li obžaloba za vinu obžalovanému A. podpálenie domu a zisťil-li vrchný súd, že obžalovaný nebol vlastníkom podpáleného domu, a zisťil-li ďalej, že podpálením onoho domu cudzí majetok bol ohrozovaný vo veľkom rozsahu, nebola týmito skutkovými okolnosťami, na ktoré obžaloba nehľadela, porušená totožnosť žalovaného činu a bol tu daný skutkový základ pre kvalifikáciu činu podľa § 422 tr. z.

Podľa § 15, čís. 14 zák. čl. XXXIV:1897 má však byť konané hlavné pojednávanie pre zločin podľa § 422 tr. z. pred porotným súdom.

Keď prez to vrchný súd vo veci jednal a meritorne rozhodol, trebárs len potvrdil prvostupňový oslobodzujúci rozsudok, a prvý súd rozhodoval o veci, ktorá hľadiac na skutkové okolnosti zistené vrchným súdom nepatrila do oboru pôsobnosti krajského a vrchného súdu, prekročily oba súdy obor svojej pôsobnosti a spôsobili tak zmätok verejným žalobcom vytýkaný.

Bolo preto treba rozsudky nižších súdov zrušiť z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 4 tr. p., postupovať podľa § 34, odst. 1 por. nov. a § 404, odst. 1 tr. p. a prikázať vec príslušnému súdu porotnému, aby vec prejednal a rozhodol.

Čís. 6101.

Potvrdil-li pachateľ za tím **přímým účelem**, aby byl druhé osobě vydán výuční list, že se u něho učila živnosti, ač to nebylo pravda, třeba jeho čin podřaditi pod ustanovení § 400, odst. 1 tr. zák. a nikoli pod skutkovou podstatu přestupku podle § 71 tr. zák. přest.

(Rozh. ze dne 11. ledna 1938, Zm IV 698/37.)

N e j v y š š í s o u d, přezkoumaj trestní věc proti A. a spol., obžalovaným pro zločin podle § 400, odst. 2 tr. z., zmateční stížnost obžalovaného B. zčásti odmítl, zčásti zamítl.

Z d ů v o d ů:

Obžalovaný B. uplatňuje proti rozsudku odvolacího soudu zmateční stížnost z důvodu zmatečnosti podle § 385 tr. ř. bez dalšího bližšího číselného označení.

Námítkou, že po subjektivní stránce není skutková podstata zločinu (správně přečinu) podle § 400, odst. 1 tr. z. dána, ježto obžalovaný B. nevěděl, k jakému účelu použije A. výučního listu, domáhá se stěžovatel,

aby čin byl kvalifikovaný jen jako přestupek podle § 71 tr. z. o přest. a aby byl obžalovaný B. osvobozen, poněvadž tento přestupek je promlčen, a uplatňuje tedy stěžovatel věcně důvody zmatečnosti podle § 385, č. 1 b), a 1 c) tr. ř.

V této části nelze zmateční stížnosti přiznati oprávnění.

Ke skutkové podstatě přečinu podle § 400, odst. 1 tr. z. stačí vědomí pachatele, že potvrzuje nepravdivé skutečnosti důležité pro právo někoho v úmyslu, aby zapsány byly do veřejné listiny, a nevyžaduje se, aby pachatel věděl, k jakému účelu bude listiny použito.

Zjistil-li odvolací soud, že obžalovaný B. potvrdil, že se obžalovaný A. po určitou dobu u něho učil živnosti elektrotechnické, ač to pravda nebylo, a že se tak stalo proto, aby byl A-ovi vydán výuční list, opodstatňuje toto zjištění závěr, že obžalovaný věděl, že jeho údaje, které jsou důležité pro práva A., jsou nepravdivé a že tím úmyslně působil k tomu, aby do veřejné listiny byly zapsány nepravdivé skutečnosti, důležité pro právo nebo právní poměry někoho.

O podřadění činu obžalovaného pod ustanovení § 71 tr. z. o přest. mohla by býti řeč v tomto případě jen tehdy, kdyby obžalovaný byl padělal listinu, uvedenou v § 71 tr. z. o přest., s tím p ř í m ý m účelem, aby bylo listinou dosaženo účelu uvedeného v § 71 tr. z. o přest. V tomto případě však p ř í m ý m účelem obžalovaného bylo, aby úřad, vystavující veřejnou listinu, pojal do ní nepravdivou skutečnost důležitou pro právo někoho. Tento čin obžalovaného správně byl podřaděn soudy nižších stolic pod ustanovení § 400, odst. 1 tr. z., poněvadž zakládá skutkovou podstatu tohoto trestného činu.

Čís. 6102.

Ke skutkové podstatě přečinu podle § 2 zákona čís. 115/1934 Sb. z. a n. (o pletichách při zadávání veřejných dodávek a prací); subjektivní stránka.

Použití nebo nepoužití práva soudu uložit vedle trestu na svobodě i trest peněžitý (§ 2, odst. 3 zákona) spočívá na volném uvážení soudu a nelze je napadati zmateční stížností.

Ručení podle § 2, odst. 4 zákona není trestem ani jeho následkem a nelze na ně použití zásad zákona o podmíněném odsouzení.

Udání učiněné u zadatele — třeba i neúplné a mající zakrytý cíl — nelze podřaditi pod pojem pletich ve smyslu § 2 zákona.

Zákon nezná korekcionální přečinu na přestupek.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1938, Zm IV 668/37.)

Obchodníci A. a C., majitelé pekáren, a zaměstnanec prvního z nich B. byli obžalováni z pletich při zadávání dodávky chleba pro vojenskou posádku. Když totiž vojenská intendance vypsala veřejnou soutěž na dodávku chleba, domlouvali se obžalovaní A. a B. na jedné straně a C. na